

tragtning, at en Unce Hygiejne er mere værd end et Pund Kur, og i Kraft af den Betydning, Hygiejnen har for det hele Samfund, tror jeg, der vanskelig kan findes noget nyt Professorat, som er mere velbegrundet end dette, og at den Tid nu er kommen, hvor man maa forandre den midlertidige Stilling, Docenten i dette Fag har — den, der har været beskikket til at holde Forelæsninger over Hygiejnen — til et Professorat. Derpaa gaar det medicinske Fakultets enstemmige Indstilling ud. Det forekommer mig der lidet naturligt, om det medicinske Fakultet, som i ethvert Tilfælde er uskyldigt i den nuværende Finansministers Udnævnelse og i Ikkebesættelsen af denne Post, skulde lide under Udvalgets Opfattelse i den Henseende.

Hvad Assistenten i Zoologi angaar, anser jeg Forlangendet med Hensyn til ham for ganske overordentlig vel begrundet. Der er jo Professorer ved Universitetet, der foruden den Opgave, som alle Professorer have: at dyrke Videnskaben og føre den frem, tillige have et ganske overordentligt stort Tillægsarbejde med Lærervirksomhed af, om man vil, mere elementær Natur. Det har Professoren i Zoologi. Samtidig med, at det naturligvis maa kræves af ham, at han dyrker sin Videnskab saaledes, at han fører den fremad, paalægges det ham at holde de elementære Forelæsninger i Zoologi, der ere nødvendige for de studerende, der skulle have medicinsk Forberedelseseksamen. Dette bliver under det tiltagende Antal Studenter et overordentlig stort Arbejde, og til Udførelsen af dette ønsker han denne Assistent. Det var et Ønske, som var fyldestgjort for afdøde Professor Steenstrups Vedkommende, og hvis Opfyldelse ikke blev begrundet ved, at denne var en ældre Mand, men paa en vedblivende Nødvendighed. Naar man ikke vil absorbere en videnskabelig Professors Opgave og holde ham inden for dette mere elementære men virkelig vil have ham frit stillet med Hensyn til hans videnskabelige Udvikling, bør man ikke nægte ham en saadan Assistent. Jeg maa ganske overlade til Ministeren, om han mener, det er til nogen Nytte igen at stille Forslag derom til 3die Behandling. Derimod har, saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, Udvalget endnu ikke taget definitiv Stilling med Hensyn til de Forslag til et fysisk Kursus, som Professor Christiansen har stillet, og de ville derfor kunne bringes frem igen. I Henhold til hvad jeg har

bemærket, tillader jeg mig nu at tage Forslagene under Nr. 121, 122, 126, 133 og 138 tilbage under Forbehold af, at Ministeren muligvis atter optager dem.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 121, 122, 126, 133 og 138 ere tagne tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Justitsministeren (Goos): Der er under Universitetet nægtet Forslag om, at Docent Bergs Plads forvandles til et ekstraordinært Professorat, og der er nægtet Forhøjelse af Dr. Vedels Honorar. Jeg beklager det meget, men der er vel ikke noget derved at gøre. Med Hensyn til Dr. Vedel maa jeg bemærke, at hans Ønske gaar i Retning af at ofre sig langt stærkere til Virksomheden ved Universitetet end det ham tillagte Honorar har kunnet tillade ham. Stillingen som Redaktør af „Tilskueren“ har han vel egentlig kun modtaget, fordi Forholdene nødte ham til at søge anden Beskæftigelse paa Grund af det ringe Honorar, han har. Med Hensyn til Docent Berg skal jeg gøre opmærksom paa, at han i en Række af Aar — jeg tror 6 eller flere — har gjort fuld Fyldest i den Stilling, han indtager, idet baade de naturvidenskabelige og de lægevidenskabelige studerende og det lægevidenskabelige Fakultet sætter overordentlig Pris paa ham. Jeg kommer dernæst til et Punkt, som synes kun at være af formel Betydning, men med Hensyn til hvilket jeg maa forbeholde Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet hans Stilling til 3die Behandling. Det angaar en Ompostering af en Del af det Beløb, der bevilges til Folkeuniversitetsundervisningen, nemlig de 2,000 Kr., som medgaa til Administrationen af denne Virksomhed, idet man vil henføre dem under § 21, Universitetets særlige Fond. Jeg tror nu, det overhovedet er urimeligt at skulle den Bevilling, der gives til Folkeuniversitetsundervisningen i to Dele og stille dem hver paa sin Plads, saa at den ene vedkommer selve Administrationen og den anden Undervisningen. Disse to Ting følges ad. Naar Administrationen bliver større, bliver Virksomheden mere omfattende og omvendt, og det er derfor naturligt, at disse to Sider af Sagen blive overvejede under et og i det allerhøjeste staa som Underkonti under samme Konto. Det vil i den Grad vise sig nødvendigt, at jeg ikke tvivler om, at naar man flytter de 2,000 Kr. over til § 21, vil Følgen blive,